

[Janne Normann]

Vi kan også tilsige en meget velvillig behandling i udvalget af forslaget til brandlov for Grønland.

Steenholdt (Grønl.):

Under behandlingen af nærværende lovforslag i Grønlands landsting har atassut udtrykt sin tilfredshed med lovforslaget, da det vil give bedre grundlag for brandvæsenets virksomhed. Der er imidlertid en del nervøsitet blandt kommunerne for, at den nye organisation af brandvæsenet kan blive stærkt udgiftkrævende i forbindelse med tilsyn under kapitel 1 og skorstensrensning m. m. under kapitel 5. I dag udfører GTO brandtilsyn som en del af det daglige, rutinemæssige arbejde. Når en ny organisation giver sig til at udføre arbejdet, kan det blive meget dyrt for kommunerne. Jeg skal henstille til ministeren, at dette bliver taget under overvejelse i forbindelse med forhandling med De grønlandske kommuners Landsforening i henhold til § 4, stk. 3, og i forbindelse med udfærdigelse af instruks for brandinspektører og brandassistenter i henhold til § 4, stk. 10.

Der er et spørgsmål mere, som atassut har rejst i forbindelse med behandlingen af lovforslaget i landstinget. Lovforslaget handler om, hvordan brandvæsenet organiseres i byer og bygder. Vi har i Grønland meget store ubeboede områder, og selv om vi ikke har nogen skove, der kan brænde, er der med mellemrum i varme og tørre somre store brande i vegetationen, somme tider opstået ved selvantændelse i klipper, når disse bliver stærkt opvarmet, og slukningsarbejdet ved disse brande kan blive uhyre bekosteligt. Det spørgsmål bør også tages under overvejelse, hvem der har ansvaret for den økonomiske byrde ved slukningen af disse brande, da det kan blive et uoverkommeligt økonomisk smæk for eventuelt berørte kommuner.

Preben Lange (Grønl.):

Indtil dato har man egentlig ikke haft en brandlov oppe i Grønland. Som det fremgår af forslaget til brandlov for Grønland, vil den kommende lov, som formodentlig vil træde i kraft den 1. januar 1980, hvis lovforslaget bliver vedtaget af dette høje ting, erstatte statsministeriets regulativ af 22. marts 1934 vedrørende foranstaltninger mod brandfare og Grønlands styrelses reglement

af 26. juli 1929 angående foranstaltninger til sikring mod ildsvåde i Grønland.

Uden at komme nærmere ind på lovforslaget i detaljer vil jeg oplyse her fra folketingets talerstol, at der gennem tiderne har været en hel masse diskussioner, drøftelser m. m. med hensyn til den menneskelige og den materielle udvikling oppe i Grønland. Den tekniske og den materielle udvikling har stået i første række. Det har til dags dato medført, at vi i øjeblikket står med et ansvar for værdier, der overstiger hundreder af millioner, ja, endog flere milliarder kroner. De statslige ejendomme er bygget af et materiale, som er i stand til at forebygge større skader ved brand, medens de jævne og almindelige borgers ejendomme som regel er bygget af et noget mere brandfarligt bygningsmateriale. De indviklede og meget komplicerede forhold med hensyn til forsikringer m. m., som faktisk kun kan klares ved advokatbistand ligesom hernede i Danmark, er for en meget stor del af befolkningen oppe i Grønland et ukendt fænomen. Derfor hører vi ofte, at der et eller andet sted i Grønland er sket en husbrand, hvor indehaverne lige pludselig står uden tag over hovedet uden nogen som helst form for erstatning fra diverse forsikringselskaber eller assurandører.

En velorganiseret forening eller et redningskorps som Falck hernede i Danmark har vi ikke noget af. Vores brandkorps har indtil dato været organiseret på frivillig basis af de interesserede, mens staten yder bistand og tilskud til foretagendet.

Der er for første gang i landets historie kommet et forslag til brandlov for Grønland. Dette forslag har været til behandling i det grønlandske landsting under efterårssamlingen i år og er blevet modtaget positivt både af regeringspartiet siumut og af mindretalsoppositionspartiet atassut. Derfor vil jeg anbefale, at lovforslaget bliver behandlet i udvalget.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Jeg vil gerne takke for den meget brede tilslutning, der er til dette vigtige lovforslag. Selv om der ikke er nogen store, brede, folkelige bevægelser, der er baggrund for brandkorpserne i Grønland, så man kan drage sammenligning med tilsvarende folkelige